

[Stetter.]

der skabes en samlet europæisk økonomisk politik, der må bygge på bl. a. følgende elementer: For det første en aktiv erhvervs-politik, der kan styrke investeringerne og forskningen i erhvervslivet, fjerne de tekniske handelshindringer landene imellem og skabe fair og lige konkurrencemuligheder. For det andet en europæisk energipolitik, der kan styrke anvendelsen af de eksisterende energikilder inden for Fællesskaberne, udvikle alternative energikilder, stimulere energibesparelserne og sikre, at landene ikke handler enkeltvis i panik, men samlet, organiseret, i tilfælde af fremtidige vanskeligheder ved energiforsyningen udefra. For det tredje en fælles europæisk handelspolitik, hvis vigtigste mål må være at bevare og styrke liberaliseringen af verdenshandelen. Den må omfatte fælles europæisk optræden i forhandlinger med tredjelande og koordinering af EF-landenes eksportkreditsystemer. Og endelig for det fjerde en økonomisk og en monetær politik, der styrker den private opsparing, begrænser og nedskærer de offentlige udgifter, sikrer fri kapitalbevægelse gennem fælles valutareserver, virker som en garanti mod øjeblikkelig forværring af det enkelte EF-lands betalingsbalance og arbejder for at undgå, at justering af valutakurserne anvendes som handelsprotektionistisk middel.

Det vil føre for vidt at præcisere hvert enkelt af disse mål, men jeg vil dog fremsætte nogle bemærkninger om Fællesskabernes konkurrencepolitik.

Det har undret os, at socialdemokratiske medlemmer af Parlamentet har stemt imod betænkningen fra økonomi- og valutaudvalget om konkurrencepolitikken. Betænkningen havde som et af sine afgørende punkter et krav om stop for nye statsstøtteordninger og regulering af de eksisterende for at undgå konkurrenceforvridninger. Regeringen har hidtil optrådt fast og sikkert i kravet om bortfald af nationale støtteordninger, hvad enten det drejer sig om subsidier til landbrug, fiskeri eller skibsværfter, og vi konservative har støttet regeringen i dens bestræbelser. Vi kan ikke konkurrere med de andre landes statskasser.

Hr. Hilmar Baunsgaard gjorde meget ud af dette emne i sin tale. Jeg mindes ikke, at hr. Hilmar Baunsgaard på noget tids-

punkt i markedsudvalget har givet regeringen de råd, som det ærede medlem gjorde her.

Den socialdemokratiske afstemning i Parlamentet synes umiddelbart at være i modsætning til regeringens politik. Jeg går ud fra, at der ikke er nogen ændring i regeringens holdning på dette vigtige felt.

De europæiske Fællesskabers forhold til Spanien blev ikke behandlet på Rommødet. Man kan diskutere, om den demokratiske udvikling i Spanien skal nå et vist punkt, før man genoptager forhandlingerne om en frihandelsaftale, eller om man skal gå den modsatte vej og fremskynde demokratiseringsprocessen gennem øget kontakt med landets nye styre.

Den danske regering går ind for den første fremgangsmåde. Den mener åbenbart, det er mest hensigtsmæssigt at dybfryse forholdet indtil videre og i realiteten udøve en økonomisk pression mod landet i håbet om derved at styrke den demokratiske opposition. Jeg kan ikke komme til andet resultat, når jeg lytter til udenrigsøkonomiministeren i markedsudvalget, og når jeg læser Ritzaus korrespondance og ministerens seneste udtalelser i Bruxelles fra tirsdag den 9. ds.

Derimod kan jeg nok få en anden opfattelse, når jeg konstaterer, at udenrigsministeren i Europa-Parlamentets ministerkomité har tilsluttet sig en udtalelse, der udtrykker glæde over de perspektiver, som har åbnet sig med hensyn til en tilnærmelse mellem Spanien og det demokratiske Europa. Hvad er regeringens officielle holdning vedrørende genoptagelse af forhandlingerne med Spanien?

Vi konservative mener, at Spanien føler sig som en naturlig del af Europa; den følelse skal styrkes, og det gøres bl. a. ved et løbende handelsmæssigt og økonomisk samarbejde. Store dele af det spanske folk har allerede noget kendskab til de vestlige demokratier dels gennem turismen, dels ved spanske gæstearbejderes ophold i Vesteuropa. Trangen til at realisere et demokratisk Spanien må være levende i befolkningen, og denne trang opmuntres bestemt ikke ved at isolere landet i forholdet til EF og overlade det alene til samhandel med Østlandene og med USA.

Vi opfordrer derfor regeringen til nøje at